

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/198/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714204405
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8714204405.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154 zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8., P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom X. č. X, XXX XX X., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 496,13 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 496,13 eur od 12.3.2011 do 20.11.2012 **z a s t a v u j e**.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. žalobou doručenou súdu dňa 17.4.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny v sume 1496,13 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12.3.2011 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 18.3.2010 na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX poskytol žalovanému pôžičku v sume 870 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 32 mesačných splátkach v sume 21,38 eur, pričom do podania návrhu uhradil 399,66 eur. Keďže žalovaný porušil povinnosti žalobca listom zo dňa 4.3.2011 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, čo žalovaný neurobil.

Na návrh súd uznesením č.k. 2C/198/2014-26 zo dňa 9.9.2014 pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu tak aby namiesto pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. do konania vstúpil žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2014.

Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach.

Podaním doručeným súdu dňa 10.2.2015 žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 496,13 eur od 12.3.2011 do 20.11.2012.

Ďalej uviedol, že uplatnená pohľadávka predstavuje čo do právneho dôvodu a výšky nesplatenú časť úveru poskytnutého žalovanému na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXX. Zdôraznil, že splatnosť pohľadávky nastala prirodzeným spôsobom dňom splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky dňa 20.11.2012. K splatnosti úveru žalobca považoval za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ v úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru splátkami nejedná sa o čiastkové plnenie v zmysle ust. § 392 ods. 2 ObZ (rovnako aj ust. § 103 druhá veta OZ), ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach a preto lehotou splatností je lehota na splatenie celého úveru t.j. 20.11.2012. Pričom odkázal na právny záver vyjadrený v rozsudku NS SR sp. zn. 4Obo 54/2007 zo dňa 17.6.2008. Možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pre neplnenie úverových splátok v súlade s ust. § 565 OZ dohodnutá zmluvnými stranami nebola.

Pojednávania sa žalobca a jeho právny zástupca nezúčastnili napriek tomu, že predvolanie im bolo riadne a včas doručené, právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť ako aj neúčasť žalobcu pojednávaniu nežiadal odročiť, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pôžičke, pôžička mu bola vyplatená, no on stratil prácu tak ju prestal splácať. Ďalej uviedol, že mu bola doručená okamžitá splatnosť pôžička dňa 3.4.2011, súčasne vzniesol námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Zo zmluvy, ktorú predložil žalobca čl. 3 spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.. v postavení veriteľa a žalovaný ako žiadateľ uzatvorili dňa 18.3.2010 zmluvu o pôžičke, podľa ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému sumu 870 eur na nákup televízora - Orava LT-823, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 32 mesačných splátkach spolu s poistením po 21,38 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 20,95 %, priemernou hodnotou RPMN 48,66 %, RPMN 20,95 % celkovými nákladmi 142 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2010 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

Podľa žalobcom doloženej platobnej histórie (čl. 7 spisu) žalovaný uhradil 7 splátok po 21.38 eur, posledná úhrada 24.1.2011.

Listom zo dňa 3.4.2011 (čl. 5 spisu) právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami t.j. k úhrade celkovej istiny 540,92 eur do troch dní od doručenia tejto upomienky.

Upomienka bola doručená žalovanému dňa 8.3.2011 (čl. 6 spisu).

.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí, v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Podľa § 657 Obč. zák. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkov veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Obč. zák. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 25/2001 o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o

spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb

bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov,

.ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (k 18.3.2010) na účely tohto zákona sa rozumie:

a) Spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) Podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzatvorenia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení novely č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na možnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

.

Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa čl. 13.2 prvá veta Všeobecných obchodných podmienok Klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu.

Podľa § 153 ods 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia

Právne posúdenie veci

Prvým výrokom súd čiastočne konanie zastavil v časti v ktorej zbral žalobca žalobu späť, keďže tak učinil pred prvým pojednávaním, čiastočne späťvzatie žaloby nebolo podmienené súhlasom žalovaného.

Druhým výrokom súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke.

Taktiež je zrejmé, že žalovaný v danom prípade pri podpise zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pôžičkou zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol žalovaný podstatným spôsobom meniť. V zmysle vyššie citovanej právnej úpravy za spotrebiteľskú zmluvu treba považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na túto skutočnosť a vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Obč. zák. a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver (čo nenamietal ani samotný žalobca), takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Vzhľadom na novoprijatú úpravu § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. účinnú od 01.05.2014 je súd povinný prihliadať na premlčanie ex offo, teda aj bez námietky účastníka. V zmysle výkladu Sekcie legislatívy MS SR sa má toto ustanovenie aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady v čase rozhodovania (bez ohľadu kedy k vzniku záväzkového vzťahu došlo, resp. či k premlčaniu došlo pred alebo až po účinnosti novely č. 102/2014 Z.z.). Okamžitá aplikabilita uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva aj zo skutočnosti, že novela č. 102/2014 Z.z. neobsahuje žiadne osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky ustanovenia § 5b posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy.

Keďže novela zákon č. 102/2014 Z.z., neobsahuje žiadne prechodné a záverečné ustanovenia, ktoré by posúvali účinnosť novozavedeného znenia § 5b, sú irelevantné

.námietky žalobcu o retroaktivite tohto zákonného ustanovenia. Preto súdu neostávalo nič iné len citované zákonné ustanovenie v súdnej veci aplikovať.

Z uvedených dôvodov sa súd zaoberal otázkou premlčania.

Premlčacia doba začína plynúť od dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V súdenom prípade právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 4.3.2011, ktorý mu doručil 8.3.2011 k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy najneskôr v lehote 3 dní od doručenia upomienky.

Teda podľa názoru súdu nasledujúcim štvrtým dňom od doručenia upomienky t.j. 12.3.2011 žalobca mohol svoje právo na uplatnenie celej pohľadávky v celkovej výške 540,92 eur uplatniť po prvý raz a teda týmto dňom mu začala plynúť premlčacia lehota.

V tejto súvislosti sa súd nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, ktorú uvádzal v podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 10.2.2015 keď tvrdil, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti nedošlo, keďže toto tvrdenie je v príkrom rozpore s listinnými dôkazmi, ktoré boli súdu doručené jeho právnym predchodcom (list z 4.3.2011 a doručienka). Predčasnú splatnosť pôžičku vyhlásil právny predchodca žalobcu, sám právny predchodca žalobcu využil tento inštitút, čím využil právo aby jeho pohľadávka bola splatená jednorázovo.

Súd zdôrazňuje, že pre ustálenie momentu začatia plynutia premlčacej doby je rozhodujúci okamih kedy sa právo mohlo vykonať po prvý krát. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd má za to, že žalobca resp. jeho právny predchodca mohli svoj nárok na celú pohľadávku vyplývajúcu z pôžičky prvý krát uplatniť dňa 12.3.2011.

Za takéhoto stavu potom najneskôr dňa 12.3.2014 došlo k premlčaniu uplatneného nároku podľa Obč. zák.,

Žalobca doručil žalobu na súd dňa 17.4.2014 teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uzavrel, že premlčacia doba uplynula v danom prípade pred podaním návrhu na súd, teda pred 17.4.2014, teda uplatnený nárok je premlčaný.

Vo vzťahu k úrokom z omeškania súd zdôrazňuje, že sú príslušenstvom k pohľadávke a pokiaľ súd konštatoval premlčanie hlavného záväzku (istín), nemôže sa premlčanie hlavného záväzku neprejavíť v premlčaní úrokov z omeškania ako vedľajšieho záväzku, ktoré sú akcesorickej povahy vo vzťahu k istine (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 681/2006, 21Cdo 682/2006 zo dňa 08. 02. 2007).

Z dôvodu premlčania súd nárok uplatnený žalobcom zamietol.

O trovách konania v časti v ktorej bolo konanie zastavené súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v zmysle ktorej ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorej zmyslom je, že úspešný účastník má voči neúspešnému účastníkovi právo na náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie svojho práva. Zásada úspechu je doplnená zásadou zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p.. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil.

V danom prípade návrh bol vzatý späť žalobcom bez bližšieho odôvodnenia.

Súdna prax sa ustálila v tom, že účastník späťvzatím návrhu (ak nejde o späťvzatie pre správanie druhej strany) a následným zastavením konania zavinil zastavenie konania. Vychádzajúc z tohto názoru žalobca zavinil zastavenie konania, teda je povinný nahradiť žalovanému trovy konania.

Vo zvyšnej časti o trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa zásady úspechu, tak že úspešný účastník - žalovaný má právo na náhradu trov konania od neúspešného účastníka - žalobcu.

Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva, aby mu nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že mu právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva

do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu

ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.